

МАРА ПЕПЕЛІЯШКА

chitanka.info

Живели някога един мъж и една жена. Те си имали хубава щерка на име Мара. Майката и дъщерята все седели край огнището и предели. Един ден Мара поискала да отиде у комшиите да преде заедно с дружките си. Майката ѝ разрешила, но ѝ дала един чувал къдели и ѝ рекла:

— Дъще, ако не изпредеш днеска всички тези къдели, ще се превърна в крава!

Мара отишла у комшиите, прела, прела целия ден, но не могла да изпреде всички къдели и върнала обратно колкото ѝ останали. Прибрала се у дома, взела да чука на вратата и да вика:

— Майко, отвори! Майко, отвори!

И чудом се зачудила, защото чула отвътре само едно „Му-у-у!“. След малко си дошъл и баща ѝ от чаршията с една връзка праз в ръка. Пак чукали и викали двамата и понеже никой не отварял, бащата найсетне откъртил вратата и що да видят — Марината майка наистина се била превърнала в крава.

След някое време бащата се оженил повторно, взел мащеха на Мара. Един ден Марината мащеха рекла на мъжа си:

— Хайде, мъжо, да заколим кравата! Ялова излезе, за какво да я държим!

Той се съгласил, заколили кравата и взели да си варят от месото и да ядат. И все канели и Мара на трапезата, ала тя никога не хапвала, защото знаела, че месото не е от истинска крава, а от майка ѝ. А когато раздигали софрата, тя събирала костите от месото и не ги хвърляла на пътя да ги ядат кучетата, а ги скривала в пепелта. И от жалба по майка си все край огнището до пепелта си седяла и никъде не излизала, та затова мащеха ѝ я нарекла Мара Пепеляшка.

Веднъж бащата и мащехата щели да ходят на сватба и поканили Мара да отиде с тях. Ала тя не искала и им казала:

— Какво ще прави Мара Пепеляшка на сватбата? Идете си вие сами.

И докато двамата били на сватбата, девойката изровила майчините си кости, скрити в пепелта, и що да види — те се превърнали в злато и всякакви красиви премени за Мара! Тя облякла дрехите, обула и златните чехли, които намерила в пепелта, и тичешком отишла на сватбата. Там се хванала на хорото и всички се

почудили на Марината премяна и на изкусната ѝ игра, ала никой не я познал — дори баща ѝ и мащехата не разбрали коя е тази хубавица.

Щом веселбата свършила и хората взели да се разотиват по домовете си, Мара се измъкнала и пак тичешком се прибрала вкъщи преди баща си и мащехата. Бързо се преоблякла в старите си дрехи, а новите скрила в пепелта и седнала край огнището. Дошли си мащехата и баща ѝ и още от прага викнали:

— Маро, щерко, защо не дойде на сватбата да видиш какво чудо стана: пристигна една мома, пременена цялата в свилени дрехи и със златни чехли. От вратата влезе и право на хорото се хвана, игра, игра и после се изгуби. Всички ахнахме от нейната хубост и се почудихме на дрехите и на играта ѝ!

Три вечери подред Мара все така правела и никой не я познал. На четвъртата вечер обаче, както бързала да се прибере вкъщи и тичала по моста над реката, единият ѝ чехъл паднал във водата.

На другата сутрин царските коне отишли на реката, ала все се дърпали назад и се плашели от една чудна светлина във водата, и тъй и не се напили. Конярите отвели жадните животни в конюшната, а царят ги видял от прозореца и попитал:

— Напиха ли се конете ми?

— Не, царю честити — отвърнали конярите. — Не искаха да пият, защото се изплашиха от една чудна светлина в реката.

Царят отишъл сам на реката, за да види каква е тая чудна светлина. Накарал слугите да извадят това, което светело във водата, и що да види — златен женски чехъл. Много се почудил царят и рекъл:

— Каква е тая работа? Аз съм цар и такива златни чехли нямам!

И за да разбере чий е този чехъл, наредил да съберат всички жени от царството пред него, за да види на чий крак ще стане чехълът. Всички жени се събрали, но чехълът не бил по мярка на нито една от тях. Тогава царят попитал дали са пристигнали всички негови поданички или има още някоя, която не е дошла.

А царските хора му рекли, че всички са дошли, само едно момиче, на което викали Мара Пепеляшка, си останало вкъщи.

— Защо да я викаме? — казали те. — Тя се е заровила в пепелта, дори дрехи като хората няма, та ще има толкова хубави чехли! Тази Мара никъде не излиза!

— Нищо — рекъл царят, — викнете и нея, нека дойде!

Отишли царските хора и довели Мара Пепеляшка. Девойката премерила чехъла и той прилепнал на крака ѝ.

Тогава царят я взел за жена, тя извадила скритите в пепелта красиви одежди и се пременила като истинска царица.

Ето как нашата Мара Пепеляшка станала царица!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.